

[Tholstrup.]

tionistiske forholdsregler, så jeg kan absolut ikke dele f. eks. det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s opfattelse af disse spørgsmål, men jeg kunne godt have lyst til at rette et spørgsmål til det ærede medlem, når han engang får tid til at høre efter — jeg kan måske stille mig afventende, indtil de private samtaler er forbi. (Ophold). Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde, at efter et landstingsvalg i april vil de radikale have samme principielle indstilling til de økonomiske spørgsmål som i dag. Jeg tror, der er mange her i salen og navnlig ude i landet, der gerne ville høre, hvilke principielle synspunkter de radikale har med hensyn til de økonomiske spørgsmål.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) talte om den debat, der efter hans mening er ført her mellem det ærede medlem hr. H. C. Hansen og statsministeren, og tilføjede som en kommentar til denne debat, at han ikke syntes, tiden var inde til et storpolitisk opgør. Jeg har svært ved at forstå, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) kunne opfatte denne replikveksling som en politisk debat. Jeg kan ikke engang svinge mig op til at opfatte den som politisk nålestikkeri. Hvis jeg skal svinge mig meget højt op, kan jeg sige, at det var et utilladeligt spild af tingets tid at bruge så mange minutter, for at det ærede medlem hr. H. C. Hansen kunne få afleveret sin forfærdelige vittighed fra Næstved.

Jeg vil iøvrigt sige, at det har tidligere været skik her i tinget, såvidt jeg kan huske, fra arilds tid og til vore dage, at når man har en sag til behandling, kører man i første omgang ordførerrækken igennem såvel uden korte bemærkninger som uden ministerindlæg, men jeg forstår, at denne skik er blevet afskaffet. Det må vi naturligvis indrette os efter, selvom jeg egentlig ikke tror, det fremmer forhandlingerne at føre dem på den måde, som det er sket i dag.

Når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) mener, at tiden ikke er inde til et storpolitisk opgør, forstår jeg ikke, han kom med alle de bemærkninger, han kom med, og som virkelig tangerer det, man kalder det storpolitiske. Vi har ikke noget som helst imod et sådant opgør, og vi ville sætte pris på snart at få et sådant opgør for åbent tæppe, altså her i folketinget mellem de høje kontraherende parthavere i de forhandlinger, der i en måneds tid har

været ført bag hermetisk lukkede døre i statsministeriet. Det forekommer os, at det er en temmelig utilladelig måde, man her har forsøgt at lave politik på. Det forekommer os, at det rigtige havde været, om regeringen var kommet med sine forslag i folketinget, så man kunne have diskuteret dem her, i stedet for at man foretager et skønsomt udvalg og indbyder til forhandling de partirepræsentanter, man synes om at forhandle med, og så sidder og forhandler med dem bag lukkede døre i håb om at nå til enighed. Men sådan som parlamentarismen i dag og sådan som demokratiet i dag efterhånden udvandes herhjemme i vort såkaldte parlamentariske demokrati, kan man ikke forvente, at det skal gå anderledes. Man kan heller ikke forvente, at det skal gå anderledes, end det så gik til slut, at man af frygt for det valg, der kommer, eller af hensyn til det valg, der kommer, besluttede sig til, selvom man i hovedsagen var enig i det, det drejede sig om, at forhindre arbejderne i at få en nødtørftig lønforhøjelse, dog at være uenig om metoden, indtil efter at man havde indkasseret de stemmer, man håber at indkassere ved landstingsvalget.

Må jeg til disse bemærkninger, som er foranlediget af den hidtidige debat, føje, at jeg allerede ved første behandling af lovforslaget har sagt, at vi kommunister, som principielt er af den mening, at regeringen burde have fuldmagt til at træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på landets forsyning med nødvendige varer, forbrugsbegrænsning og hensigtsmæssig fordeling af landets varebeholdninger såvel som regulering af vareproduktionen, ikke kan tiltræde forslaget til den ændring, der er stillet af den højtærede handelsminister i lovforslagets § 1, stk. 3. Vi kan ikke tiltræde det, fordi man, dengang det var virkelig nødvendigt af nationale grunde, tog en tilsvarende bestemmelse ud af loven. Nu er det ikke nødvendigt af nationale grunde, men det er nødvendigt, fordi Amerikas Forenede Stater forlanger det som et led i Danmarks overgang til amerikansk dirigeret krigsøkonomi. På dette grundlag, med disse præmisser, vil vi ikke være med til at give regeringen disse bemyndigelser, og vi vil navnlig ikke være med til at give den nuværende regering, den nuværende handelsminister, en sådan bemyndigelse. Vi agter derfor at stemme imod et sådant forslag fra ministerens side, som er tiltrådt, måske ikke enstemmigt, men i hvert fald af udvalgets flertal, og jeg anmoder tingets